

КАРМА (МІСТИКА, ДРАМА)

Сценарій короткометражного фільму

ЕХТ.ПОЛЕ БІЛЯ ЦВИНТАРЯ.ВЕЧІР

Похмурий осінній день десь у Іспанії в середині 19 сторіччя. На небосхилі в полі мерехтить блискавка. Чути далекий гуркіт грому. Весільний поїзд із декількох екіпажів карет рухається біля цвинтаря.

ІНТ.КАРЕТА НАРЕЧЕНИХ

Вродлива НАРЕЧЕНА (20) в коштовній весільній сукні милується собою у велике, обрамлене сріблом дзеркало. Чутно дуже гучний гуркіт грому, від якого дзеркало тріскається на дрібні осколки і падає розбитим на підлогу.Карета зупиняється.

Наречена перелякано скрикує і хапає за руку НАРЕЧЕНОГО (30) , педантичного нувориша з акуратними тонкими вусиками.

НАРЕЧЕНА

Свята Маріє!...Це недобрий знак!

Вона дивиться розгублено на Нареченого. Він курить люльку.

НАРЕЧЕНИЙ

Це всього лише дзеркало,люба.

НАРЕЧЕНА

Але воно розбилося саме тут.

Наречений відкидає фіранку на вікні карети і кидає погляд на похмурий цвинтар.

НАРЕЧЕНИЙ

Мабуть хтось із мерців хоче до нас на весілля!

Чути іржання запряжених коней , яких кучер сильно б'є батогом, але карета не рухається.Пауза.Двері карети відчиняються ззовні, за ними з'являється бородатий КУЧЕР (40), зі збентеженою фізіономією.

КУЧЕР

Ваша світлосте! Коні не хочуть іти далі.

НАРЕЧЕНИЙ

(з сарказмом)

Ну от! Коні не ідуть! Ще один недобрий знак!

В очах Нареченої сильна тривога і страх.

НАРЕЧЕНА

ВІН не хоче відпускати нас! Йому щось потрібно!

Наречений посміхається, і неначе щось пригадує. Він дістає з кишені золотий кишеньковий годинник і дивиться на циферблат. Говорить спокійно.

НАРЕЧЕНИЙ

Згадав, що колись обіцяв запросити його на своє весілля... безглуздя, але треба виконати обіцянку.

Наречена молитовно складає долоні біля грудей і закриває очі.

НАРЕЧЕНА

Господи! Я знала, що не варто було спішити.

Наречений сміється.

НАРЕЧЕНИЙ

Відкласти одруження заради якогось небіжчика? Ну ти мене й насмішила!..

(Наречений випускає дим із рота вгору)

Та його душа вже давно розважається десь у раю!

Наречена дивиться на нього важким поглядом. Вона говорить, карбуючи кожне слово.

НАРЕЧЕНА

Але його тіло іще не охолело!

Ці слова трохи дратують Нареченого. Він виходить із карети, одягаючи капелюха, в дверях обертається до неї.

НАРЕЧЕНИЙ

Якщо так, то моє запрошення не буде здаватися таким вже й безглуздим.

Він іде до входу в цвинтар. Наречена проводить його стривоженим поглядом.

ЕХТ.ЦВИНТАР.ВЕЧІР

Безлюдно, темніє. Наречений прямує поздовж гробниць з тростиною в руці до найзаможнішого склепу в центрі цвинтаря. Він зупиняється перед склепом і кидає погляд по сторонам, щоб його ніхто бува не почув. (Але на всьому цвинтарі нікого немає). Він злегка іронічно схиляє голову, схрестивши руки на грудях.

НАРЕЧЕНИЙ

Друже мій...пам'ятаєш нашу з тобою давню обітницю -бачиш, я виконую її і запрошую тебе на своє весілля..

Наречений розводить в сторони руки, фінішуючи свою промову. Він дивиться на циферблат годинника. За п'ять хвилин шоста.

НАРЕЧЕНИЙ (cont'd)

І, до речі, це не ти там тримаєш моїх коней? Ні? То зроби тоді так, щоб їм захотілося до стайні.

Миготить блискавка і гримить грім, сильний порив вітру відчиняє двері склепу. Починається дощ, багате вбрання Нареченого змочується. Він здивовано кидає погляд по боках і повільно заходить до склепу, ховаючись від дощу.

ІНТ.СКЛЕП

Наречений входить до темної зали склепу. Кольорові вітражі нагорі майже не пропускають денного світла. В центрі склепу на помості стоїть мармурова біла труна, масивна кришка якої трохи здвигнута. В труні нерухомо лежить блідий МРЕЦЬ (30), голову і гострий ніс якого ми бачимо в профіль. Наречений підходить до труни і дивиться співчутливо на Мреця.

НАРЕЧЕНИЙ

Що ж. Вибач, що так сталося...мені відверто, шкода.

Наречений знову дістає годинник і дивиться на циферблат. Рівно шоста. Раптом скло годинника тріскається, а уламки падають на підлогу. Чавунні двері до склепу з гуркотом зачиняються.

Темрява і тиша охоплює склеп. Наречений моторошно кидається до дверей, силкується їх відчинити, але марно. Позаду нього звучить повільний і тихий голос Мреця, його добре чути в склепі.

МРЕЦЬ

Як я можу бути невдячним тобі, друже?
Ти придбав мені розкішну гробницю.

Наречений перелякано озирвається. Мрець стоїть між ним і труною, весь блідий з чорними губами, одягнений у дорогий поховальний саван.

МРЕЦЬ (cont'd)

Добре, що ти виконав свою обітницю і прийшов до мене, бо страшні сумніви мучать моє тіло...

Нареченого охоплює страх, але він знаходить сили взяти себе в руки.

НАРЕЧЕНИЙ

Відпусти мене звідси, чуєш?... Відчини двері! Я твій друг і не зробив тобі нічого злого.

МРЕЦЬ

Тоді будь чесним зі мною. Скажи правду і двері відчиняться самі.

Наречений силкується посміхнутися, але йому страшно.

НАРЕЧЕНИЙ

Яку правду? Що ти хочеш від мене почути?

МРЕЦЬ

Кому відійшов мій спадок? Мої гроші і все моє багатство.

Мрець повільно наближається до Нареченого. Наречений відступає назад ближче до дверей склепу. Він опускає очі.

НАРЕЧЕНИЙ

Я не знаю що сталося із твоєю спадщиною, бо в мене зараз дуже багато клопоту, але я..

Яскраве огнено-біле кільце, як блискавка, раптово стискує шию Нареченому, не даючи йому закінчити, він в конвульсіях опускається на коліна, намагається схопити кільце руками, але опікає долоні. Кільце, як швидко з'явилося, так раптово і зникає.

МРЕЦЬ

Я завжди був відвертим з тобою. Будь і ти таким.

Наречений важко дихає, піднімається з колін, на шиї у нього червона смуга від опіку. Після болю його знову охоплює страх.

НАРЕЧЕНИЙ

Добре...коли ти помер ...Я мусив оволодіти усією твоєю спадщиною...всі ломбарди і мануфактури тепер мої... всі..та хіба тобі щось потрібне зараз?... ТАКОМУ.

Мрець зупиняється.Наречений закляк напружено в очікуванні.

МРЕЦЬ

Друже мій!Це так! Тільки тобі я міг усе це доручити...всі свої гроші ...і все багатство.

Слова Мреця ледве заспокоюють Нареченого.Мрець повертається до гробниці.

НАРЕЧЕНИЙ

Відпусти мене, прошу тебе.Моя... наречена зараз чекає на мене біля цвинтаря .

Пауза.Голос Мреця стає не такий страшний, він звучить із нотками страждання.

МРЕЦЬ

А моє кохання? Що сталося із нею ?
(повертає обличчя до Нареченого)
Я відчуваю, що вона десь поруч...

Наречений відводить взір в сторону. Він важко зітхає і винувато дивиться на Мреця.

НАРЕЧЕНИЙ

Я одружився на твоїй нареченій...і забрав собі усі твої гроші...Ти зараз в іншому світі, зрозумій! Нащо тобі те...чим ти не зможеш ...ніколи скористатися?!!

Блискавка і грім сильно освітлюють страшну постать Мреця, в зачинений склеп звідкись уривається сильний вітер, який раптово і несподівано стихає.

МРЕЦЬ

Твоя правда! Лише своєму кращому другові я можу ввірити її...тож нехай все послужить тій, яку я кохав...

Біля Нареченого з'являється, неначе завислий у повітрі келих із вином.

МРЕЦЬ (cont'd)

Випий зі мною келих із вином за ваше щастя і підеш до неї.

Наречений недовірливо дивиться на келих перед собою.

МРЕЦЬ (cont'd)

Не бійся....ти мій гість.

Наречений бере келих, пригублює його. Зверху під стелею, через вітражі швидко миготить сонячне світло, неначе змінює день і ніч. Наречений оглядається назад на зачинені двері склепу і сердито жбурляє келих в темряву, але звуків розбитого скла не чути.

НАРЕЧЕНИЙ

(кричить)

Ці чортові двері ніколи не відчиняться! ТИ не хочеш відпускати мене...

Наречений відчайдушно кидається на Мерця, замахнувшись на нього тростиною, намагається збити його з ніг. Але Мрець дужою, нелюдською силою кидає Нареченого помахом однієї руки на стіну склепу, сильно забивши його тіло. Низький голос Мерця міняє тембр і звучить більш страхітливо.

МРЕЦЬ

Що сталося зі мною?..Чому я тут?
Скажеш правду! Або залишишся тут
навічно!!

Наречений важко дихає, він ледве піднімається з підлоги на коліна. Він втратив відчуття страху і його обличчя відбиває сарказм.

НАРЕЧЕНИЙ

Хочеш правду? Так? Але вона не буде
для тебе простою...

(кричить)

Це Я...я убив тебе! Отруїв уночі,
коли ти спав, щоб забрати твоє
багатство і твоє кохання!

Наречений відповзає в сторону дверей склепу. І двері раптово перед ним відчиняються, впускаючи денне світло.

МРЕЦЬ

(спокійно)

Тепер іди , святкуй своє весілля.

Наречений підповзає до виходу із склепу. В нього пошкоджена рука і нога. На виході він в розпачі втуплюється взором в підлогу, на його обличчі сльози.

НАРЕЧЕНИЙ

В тебе було більше екіпажів і грошей
ніж у мене, а твоя наречена була
найвродливішою в усій Кастилії..ти
був щасливий...а я...як я міг із цим
усім жити?

Наречений важко встає з підлоги і повертає голову назад до Мреця, але Мрець лежить у труні нерухомо і вже не чує його останніх слів. Так, неначе він і не вставав звідти ніколи. На обличчі Нареченого каяття і страждання від болю.

НАРЕЧЕНИЙ (cont'd)

Я забрав твоє щастя. І твоє життя.
Прости мене, друг мій!

Наречений виходить зі склепу, підтримуючи забиту руку і волочить за собою пошкоджену ногу.

ЕХТ.ЦВИНТАР.ДЕНЬ

... і бачить, що цвинтар заріс високим бур'яном, а перед склепом густі зарослі лозняка і терену. Наречений пробирається через зарослі дерев і кущів. Попереду він чує шум автостради і йде на її звук.

ЕХТ.БІЛЯ АВТОСТРАДИ.ДЕНЬ

Наречений виходить із густих зарослів до шосе .Яскраво світить сонце. Там де стояла його карета з Нареченою, високо шумить шосе. Наречений чіпляючись руками за траву, вибирається по схилу на автостраду і переступає через загороджувальний парапет.

ЕХТ.АВТОСТРАДА.ДЕНЬ

На узбіччі автостради стоїть легкове авто, купе. З гучних динаміків його плеєра звучить реп-музика. Біля капоту пристрасно цілуються молодий накачаний ХЛОПЕЦЬ (23), в майці без рукавів і з кольоровим татуванням на плечі і симпатична ДІВЧИНА (18) в рваних джинсах, з пірсингом у ніздрі, і з волоссям фарбованим у колір "синій нарцис".

Наречений зупиняється біля них і з вираженими очима дивиться на закохану пару. Весь розкуйовджений і в одязі порваному тереном, Наречений зараз більше нагадує бомжа. Дівчина відкриває очі і кидає погляд на дивний одяг Нареченого.

ДІВЧИНА

Ого!

Хлопець повертає голову до Нареченого.

ХЛОПЕЦЬ

Чувак, ти що "бужнув"? Чи маку
об'ївся?

Наречений переводить погляд донизу, з вираженими очима нахилиється і пробує рукою на дотик асфальт. Хлопець з дівчиною посміхаються.

ДІВЧИНА

Точно якийсь "обдовбаний" !

Наречений, не звертаючи на них уваги, виходить на центр автостради, з якої він вражено дивиться вдалину на яскраві вогні великого міста.

Важка вантажівка мчить по автостраді з великою швидкістю. Наречений повертає до неї голову, і клякне на місці, не в змозі поворухнутися. Але, однаково вже запізно. Чутно гучний сигнал, писк гальм і глухий удар вантажівки по тілу.

Хлопець гидливо морщиться, дивлячись на те місце, де стояв Наречений

ХЛОПЕЦЬ

Про що ж ти думав, дебіл?

Але схоже його, крім Дівчини ніхто не чує. Тіло Нареченого лежить на асфальті без ознак життя.

ІНТ.СКЛЕП

Сонце через вітражі освічує тіло Мреця. Обличчя Мреця крупним планом в труні. Кутики його чорних губів розходяться в сторони - здається, що він посміхається, але це більше схоже на звіриний оскал.

КІНЕЦЬ